

မန်းရောင်စိတ်ရူး

သစ္စာရှင်

ချစ်လနိုး

အပိုင်း-၁

မြင့်မားလှတဲ့ အုတ်တံတိုင်းကြီးထက် ဆူးလိပ်တို့က ထပ်မိုးထားရာ အနက်ရောင် သံတံခါးကြီးကတော့ လူ့အရပ်နှစ်ဆလောက်မြင့်သည်။ ကနုတ်ပန်းတို့ စီခြယ်ထားသော သံတံခါးထပ်မိုးက အချွန်အတက်တွေက ရဲတိုက်တံခါးလိုမျိုး သားနားလှသည်။ သံတံခါးတစ်ဖက်မှ ခပ်ဝဝမိန်းမ တစ်ဦးက ဟိုဟိုဒီဒီမျှော်ကြည့်လျက် ခြံဝင်းအားအကဲခတ်နေသည်။ ဝနေသည့်ခန္ဓာကိုယ်အား ကျုံ့ကာ ဇက်ကိုပု၍ အသေအချာ ငေးစိုက်ကြည့်နေသည်။ တစ်အောင့်ကြာမှ ခြံတံခါးနား ပေါ်လာသော အစောင့်ကြောင့် ဒေါ်မဒီ ရင်ဘတ်ကို လက်ဖြင့်ဖိကာ လန့်သွားသည်။

"ဘယ်သူနဲ့တွေ့ချင်လို့လဲဗျ..."

"ဦးထိပ်ခေါင်နဲ့တွေ့ချင်လို့ပါ"

"ခဏစောင့်ပေးပါခင်ဗျ... ကျွန်တော် သွားပြောပေးပါ့မယ် ဘယ်သူလို့ ပြောလိုက်ရမလဲ ခင်ဗျာ..."

ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် အသက်လတ်လောက်ရှိတဲ့ ညိုညစ်ညစ်အသားကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ ခြံစောင့်ဆိုသူက စကားအား ချိုသာစွာပြော၍ မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ ဒေါ်မဒီက ဝဖြိုးနေသည့် သူ့ခန္ဓာကိုယ်အား အားမနာဘဲ မျက်နှာကြီး ညှိုးကျကာ လေသံတိုးတိုးနှင့် ပြောသည်။

"Devil ကာစီနိုက ကာစတန်မာ(customer) တစ်ယောက်ပါလို့ အရမ်း အရေးကြီးနေလို့ အိမ်ထိလာတွေ့ရတာပါလို့"

"ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ"

ခပ်သုတ်သုတ်ဝင်သွားသော ခြံစောင့်က တစ်အောင့်ကြာမှ မောပန်းလျက် တဟောဟောနှင့် ပြန်ရောက်လာကာ လျှာလေး အာလေးနှင့် လက်ခံမတွေ့ကြောင်းကို ရှင်းပြသည်။ ဒေါ်မဒီထင်ပြီးသားဆိုပေမဲ့ လက်တွေ့မှာ ပိုမိုငြင်းတော့ စိတ်ထဲတော့မတင်မကျ ဖြစ်မိသည်။ ခြံစောင့်ကတော့ သူ့တာဝန်ပြီးဆုံးပြီဖြစ်၍ ထိုနေရာက ထွက်ခွာသွားသည်။ ဒေါ်မဒီကတော့ စံအိမ်အတွင်းသို့ တစ်ချက်သာ ငေးကြည့်၍ 'ထိပ်ခေါင်စံအိမ်' တံခါးဝကနေ ခေါင်းငိုက်စိုက်ပြန်လာသည်။ သူမနှင့်တစ်ပြိုင်နက်တည်းပင် အသွားအပြန် ဆန့်ကျင်ဘက်မှ အကောင်းစား ဇိမ်ခံကားတစ်စီးက 'ထိပ်ခေါင်စံအိမ်' တံခါးဝသို့ ထိုးစိုက်လာသည်။

"တီ...တီ"

ခြံစောင့်ကတော့ အပြေးလေး တံခါးသော့ဖွင့်ကာ လေးလံလှတဲ့ သံတံခါးကို သူပိန်လှတဲ့အားနှင့် တုကာ တွန်းဆွဲ၍ ဖွင့်ပေးသည်။ ဆင်ဝင်အောက်ရောက်တော့ မောင်းသူနေရာမှ သန့်ပြန့်တဲ့အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကို ဝတ်၍ လူငယ်တစ်ယောက်က ထွက်လာကာ ကားအား တစ်ပတ်ပတ်၍ နောက်ခန်းက တံခါးကို အပြေးသွားဖွင့်ပေးသည်။

တန်ဖိုးကြီးမားတဲ့ ပြောင်လက်နေသော ရှူးဖိနပ်ကို ဝတ်ဆင်ကာ ရှည်သွယ်တဲ့ခြေထောက်တစ်စုံက ဦးစွာ ခြေချလာသည်။ ခုနက လူရွယ်ထက် သားနားပေမဲ့ ဝတ်ပုံစားပုံက အနည်းငယ်ကွဲပြားသည်။ အနက်ရောင်ကုတ်ကိုချွတ်ကာ လူငယ်အားလှမ်းပေးပြီး သူ့ကိုယ်ပေါ်က ရှပ်အင်္ကျီအဖြူ၏ အပေါ် ကြယ်သီးနှစ်လုံး သုံးလုံးလောက်ဆွဲဖြုတ်လိုက်သည်။ နူးညံ့ခန့်ညားခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ ခပ်မိုက်မိုက်နှင့် မိမိုက်နေခြင်းတစ်မျိုး...။ ဖြုတ်ထားတဲ့ အပေါ်ကြယ်သီးတွေကြောင့် ရင်ဘတ်နားမှာထိုးထားတဲ့ နဂါးခေါင်းက

လှစ်ခနဲ လှစ်ခနဲပေါ်နေသည်။ ဆံပင်ရှည်တွေကို ကလေးအမေစည်းသလို မျိုး ပခုံးနားလျော့လျော့လေး စည်းထားသည်။ ကြွပ်ဆတ်နေသည့် ကြွက်သား ကိုယ်လုံးတောင့်တင်းပုံကြောင့် ဥရောပက အနောက်တိုင်းသား Gangsterတစ်ယောက်လို မိမိုက်နေသည်။

စံအိမ်သို့ချက်ချင်းမဝင်ဘဲ စီးကရက်အား လက်ခလယ်နှင့်လက်ညှိုးကြား ညှပ်ကာ ကျယ်ဝန်းတဲ့ ခြံဝင်းထဲက ပန်းရုံတွေနား လျှောက်သွားသည်။ ကျန်လက်တစ်ဖက်ကတော့ ဘောင်းဘီအိတ်ထဲထိုးထည့်ကာ တစ်နေရာအရောက်မှာ ရပ်သွားသည်။ နောက်ကနေ တိတ်တဆိတ် လိုက်ပါလာတဲ့ လူငယ်ကတော့ သူ့သခင်ရပ်နေသည့်နေရာ နှစ်လှမ်းလောက်အလိုမှာ ရပ်သည်။ ပန်းရုံကြားက လှုပ်လှုပ်ရွရွအရာအား စူးစိုက်ကြည့်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းတွေက တင်းတင်းစေ့လျက်

"ကိုးကိုး"

"ဗျာ...သခင်လေး"

ပန်းရုံကြားက ထွက်လာသော အရာအား အလန့်တကြားကြည့်လိုက်သည်။ သူ့လက်တွင် ယက်ကန်ယက်ကန် ပါလာသော ခွေးသေးသေးလေးက ဂူးဂူးဝါးဝါးအော်နေသည်။

စံအိမ်ထဲတွင် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်မထားပါ။ ကြည့်ရသည်မှာ ဟိုဘက်ကွင်းလွတ်ကနေ ခွေးလေးကူးလာခြင်း ဖြစ်မည်ထင်သည်။ ထိုခွေးလေးအတွက် ကိုးကိုးရင်မောမိနေသည်။ မသိဘဲရောက်လာတဲ့ အဲဒီတိရစ္ဆာန်မှာ အပြစ်မရှိပေမဲ့ ဒီစံအိမ်ကိုရောက်လာသည့်အတွက် အပြစ်ရှိသည်။

"သတ်လိုက်"

စီးကရက်အားရှိုက်ရင်း သွေးအေးစွာ ပြောထွက်သွားသော သခင်လေး

အား မော့မကြည့်ပေမဲ့ ကိုးကိုး ကိုယ်လုံး ကြက်သီးထသွားသည်။ အဲဒီ လောက်တောင် သွေးအေးရက်စက်တာလား သခင်လေးက... ဘာမှအပြစ်မ ရှိတဲ့ခွေးလေးကို...။

စည်ကားနေသော မနက်ဈေးလေးထဲ လူအများတိုးဝှေ့၍ ဝယ်ယူနေကြ သည်။ အခွန်လွတ်ဈေးလေးဖြစ်သောကြောင့် ဈေးသည်တွေမများ သော်လည်း ဈေးသင့်တင့်သောကြောင့် ဝယ်ခြမ်းရတာ အဆင်ပြေသည်။ ဈေးလမ်းတစ်လျှောက် ရိုးဝယ်နေကျ ကြက်သားသည်ဆီ သွားကာ လက်ထဲ က ဈေးခြင်းတောင်းအား လက်ကောက်ဝတ်ထဲ ရွှေ့ထားကာ တစ်ထောင် တန်တစ်ရွက်နှင့် ငါးရာတန်တစ်ရွက်အား ကြက်သားသည်ဆီပေးကာ နှုတ်ခမ်းကလည်း

"CP ကြက်သား အစိတ်သားလောက် အန်တီ ခါတိုင်းလိုပဲ ရင်အုပ်ထည့် ပေးနော်"

"အေးအေး"

"ဒုတ်...ဒုတ်"

အသားများခုတ်ရင်း ကြက်သားသည်ရှေ့ ရပ်စောင့်နေကြတဲ့ လူများအား အေးအေးလို့သာ ပြော၍ သူတစ်ယောက်တည်း အလုပ်ရှုပ်နေသည်။ ဈေး ချိုသောကြောင့် အခြားဈေးသည်များထက် ပို၍ ရောင်းကောင်းလှသည်။ ရိုး ကြက်သားဝယ်ပြီးသည်နှင့် လိုသည့် ဟင်းသီးဟင်းရွက်များအား ဝယ်ခြမ်း၍ ဈေးမှပြန်လာသည်။ ဈေးကပြန်လာသည့် လမ်းတစ်လျှောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ယောက်ျားသားတို့က ရိုးအား မလွတ်တမ်းငေးနေကြ သည်။ အရောင်နွမ်းသော်လည်း ပန်းဆီရောင်ရင်ဖုံးဝမ်းဆက်လေးက ရိုး ကိုယ်ပေါ်တွင် ချပ်ချပ်ရပ်ရပ်...။ သနပ်ခါး ပါးကွက်ကို ပါးနှစ်ဖက်မှာကူ လျက် ဆေးမကူသည့် နှုတ်ခမ်းလေးတွေက တင်းတင်းစေ့ထားသည်။

ယောက်ျားသားတို့၏ တဏှာဆန်သော အကြည့်တွေကြောင့် ခြေလှမ်းမြန် မြန်နှင့် ရပ်ကွက်လေးထဲသို့သာ...။

ချောင်ကျသည့်ရပ်ကွက်ထိပ်က မုန့်ဟင်းခါးသည်အဒေါ်ကြီးဆီက ခါ တိုင်းလိုပင် မုန့်ဟင်းခါး ပါဆယ်တစ်ပွဲဆွဲကာ လက်နှစ်ဖက်တွင် ဈေးခြင်းနှင့် ပစ္စည်းတွေက အပြည့်နေရာယူထားသည်။ နားသယ်စပ်က ချွေးများပင်စို့ ကာ အမောပင်မပြေသေး...။ ငှားရမ်းထားသည့် ထရုံအိမ်ထဲက အစ်မဖြစ် သူ ပျိုမဒီ၏အသံစူးစူးက ရိုး၏နားထဲသို့ ဖောက်ဝင်လာသည်။ အိမ်ပေါ်ထပ် က တဒုန်းဒုန်း ခြေသံနှင့်အတူ

"ဟဲ့မိရိုး ဘယ်တွေအလေလိုက်နေလဲ ငါခေါ်နေတာကိုမထူးဘူး တွေ့မယ် မိရိုး"

"ရှင် မမ"

ခါးကြီးထောက်လျက် ရန်တွေ့နေသော ပျိုမဒီရဲ့ရုပ်ရည်က ရိုးမြေကျလိုမ အေးချမ်းဘဲ အမြဲမာရေထန်ရေနှင့်...။ ညဝတ်အိပ် ဘောင်းဘီရှည်အင်္ကျီ ရှည်ဝမ်းဆက်က ပျိုမဒီ့ကိုယ်ပေါ်တွင် တွန့်ကြေလျက်ရှိနေသည်။ ဆေးဆိုးထားပြီး Beauty Salonတွင် သေချာပြင်ထားသည့် လှိုင်းတွန့်ဆံပင် တွေက ရှုပ်ပွထွေလီနေသည်။ ရှုပ်မဲ့နေသည့်မျက်နှာက မီးဖိုခန်းထဲက စားပွဲပုလေးပေါ် မုန့်ဟင်းခါးအရည်တွေအား ပန်းကန်ထဲသို့ သေချာထည့် ပေးနေသော ရိုးအားကြည့်နေသည်။

"မမ စားလို့ရပြီ မုန့်ဟင်းခါး မမအကြိုက် ပဲသီး အကြော်မပါ ငရုတ်သီး များများနဲ့ လာစားလိုက်ဦး"

မျက်နှာသစ်ပြီးသော ပျိုမဒီက ထိုအခါမှ ဖင်ထိုင်ခုံအပုပေါ် ဆောင့်ကြော င့် ထိုင်လျက် ဝင်စားသည်။ စားရာတွင်လည်း ရွှေလင်ပန်း ဇွန်းတပ်ထား သလို မုန့်ဟင်းခါးဖတ်အား ဇွန်းနှင့်မွှေရင်း ဇွန်းကိုင်ထားသော လက်နှစ်

ချောင်းအပြင် ဆိုင်တွင် သေချာပုံဖော်ထားသော လက်သည်းရှည်များ ပျက်စီးမည်စိုး၍ မထိတထိကိုင်ထားသည်။

"တစ်နေ့တစ်နေ့ ကြက်သားပဲချက်နေတာ ကျန်တဲ့ပိုက်ဆံတွေကျတော့ နင်သုံးဖို့ချန်ထားတာလား မိရိုး အမြဲတမ်း ချဉ်ပေါင်တွေချည်းပဲ ပုစွန်တုပ် လေးဘာလေး ချက်ပါလား ငါတို့ကို မသထားရအောင် ငါတို့က နင့်ကို အသေခိုင်းစားနေလို့လား"

သူစားချင်သည့် ပုစွန်တုပ်ဟင်းအား ပြောရင်းပင် ရိုးအားအပြစ်ရှာသည်။ ချဉ်ပေါင်ရွက် ခြွေပြီးသွားသောရိုးက ကြက်သားထုပ်ကို ကြောင်အိမ်ပေါ်က ဇလုံယူပြီး ထည့်ကာ နောက်ဖေးပေါက်သို့ ထွက်သွားသည်။ နောက်ဖေး ပေါက်နားတွင်ကပ်၍ ထားထားသော ဖိုက်ဘာရေဇလုံနှင့် အင်္ဂတေ အကြမ်းခင်းထားသည့်နေရာရှိသည်။ ဟင်းချက်ပန်းကန်ဆေးဖို့ သန့်သန့် ရှင်းရှင်းထားထားသော နေရာတွင် ဖင်ထိုင်ခုံချကာ ကြက်သားဆေးရင်း အစ်မဖြစ်သူကို ဖြေရှင်းချက်ပေးသည်။

"ကြက်သားက အစိတ်သားမှထောင့်ငါးရာ မမကြိုက်တဲ့ ပုစွန်တုပ်ကြီး ကြီးတွေက တစ်ပိဿာကို တစ်သောင်းကျော်တယ် ကုန်ဈေးတွေလည်း တက်နေတာ မမ အထည်တွေက လကုန်မှလာရွေးမှာ ကြားထဲ နည်း နည်းပါးပါး ချွေတာဖို့လိုတယ် မမ ပိုက်ဆံကမရှိတော့ဘူး"

တစ်အိမ်လုံးရဲ့တာဝန်ကို ဒိုင်ခံလုပ်ရတဲ့ ရိုးက အရာရာမှာ စေ့စပ် သလောက် မိထွေးဖြစ်သူနှင့် မယားပါသမီး ပျိုမဒီတို့က အသုံးအဖြုန်းသိပ် ကြီးသည်။ လွန်ခဲ့တဲ့တစ်နှစ် အဖေဆုံးပြီးကတည်းက အိမ်တွေ ခဏခဏ ဈေးလျှော့ငှားနေရင်း ဒီချောင်ကျတဲ့ဘက်သို့ ရောက်လာသည်။ ဒါတောင် လူပေါ်ကြော့ သားအမိနှစ်ယောက်ကြောင့် ရိုးမှာ တစ်နေ့တစ်နေ့ ပင်ပန်း တာဆိုတာ ဘာမှန်းမသိပေ...။

ဇိမ်ခံစားသောက်မှု ပြီးဆုံးသွားသောကြောင့် ပျိုမဒီနေရာမှ ထကာ

"တော်ပြီ နင့်ပြောလိုက်ရင် ဆင်ခြေတွေချည်းပဲ ငါရေချိုးလိုက်ဦးမယ် ခဏနေ ငါ့ရည်းစားလာခေါ်တော့မှာ သွားပြီ"

အိမ်ပေါ်ချက်ချင်းတက်သွားသော ပျိုကတော့ သီချင်းလေးတည်းညီးညီးနှင့် သူမ အခန်းထဲဝင်သွားသည်။ သူမစားပြီးချထားတဲ့ ပန်းကန်ကိုတော့ ရိုးကောက်ယူသိမ်းဆည်းကာ ဟင်းချက်ရန် မီးမွှေးသည်။ သူမတစ်နေ့တာ လုပ်ငန်းတွေကတော့ မနက်စောစောထကာ အိမ်သန့်ရှင်းရေး ချက်ပြုတ်ရေး ပျိုမဒီတို့ဝေယျာဝစ္စတို့လုပ်ရသည်။ အားသည့်အချိန်လေးတွင် ရိုးတတ်သည့် လက်မှုပညာလေးနှင့် အထည်ချုပ်သည်။ အထည်ဆိုင်မဟုတ်တော့ တစ်နိုင်တစ်ပိုင် သူမလုပ်နိုင်သလောက် ပိုက်ဆံရသည်။ ရပ်ကွက်က ချောင်ကျသောကြောင့် နေ့လုပ်နေ့စားတွေက အထည်အပ်ပြီး လကုန်မှသာ လာရွေးကြသည်။ နေ့လယ်ဆယ့်တစ်လောက်မှ အိမ်ကိစ္စပြီးကာ ရိုးအထည်ချုပ်ရန် စက်စထိုင်သည်။

"ဟော မေမေပြန်လာပြီလား... ရိုးရေသွားခပ်ပေးမယ်"

ဒေါ်မဒီအိမ်ထဲဝင်လာတာနဲ့ အပြီးနှင့်ကြိုဆိုနေသည့် ရိုးမြေကျအား တစ်ချက်သာ ကြည့်၍ အိမ်ရှေ့ထိုင်ခုံတွင် ဝင်ထိုင်သည်။

"ဟဲ့ နင့်လက်ထဲမှာ ဘယ်လောက်ရှိလဲ မိရိုး"

ရေခပ်လာပေးသော ရိုးအား လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ဒါတွေက ဒေါ်မဒီမေးနေကြပါ...။

ဦးစိန်ဟန်အား သူဌေးဆိုပြီး သူ့အိမ်ပေါ်ရောက်လာကတည်းက မယားပါသမီး ပျိုမဒီအားခေါ်ကာ မော့ကြော့စွာနေလာသည်။

လင်ပါသမီး မိတဆိုးရိုးမြေကျက အစတည်းက ရိုးအေးသူမို့ သူမတို့

သားအမိက ငယ်နိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သည့်တစ်နှစ် ဦးစိန်ဟန်ဆုံးပြီး ကတည်းက ရှိသမျှစည်းစိမ် သူတို့သားအမိနှစ်ယောက် သုံးဖြုန်းလို့ အကုန် ကုန်သည်။ အခုလည်း ကြံရာမရကာ ပေးရမည့်အကြွေးကြောင့် ခေါင်း ခြောက်နေသည်။

ရိုးလည်းဟိုတစ်နေ့ကမှ အမေတောင်းထားသောကြောင့် လက်ထဲသိပ်မ ကျန်ပါ...

"ဟို...ဟို သုံးသောင်းလောက်ပဲ ရှိတော့တယ် မေမေ"

ပြန်လည်းမပြောရဲသောကြောင့် ကြောက်ကြောက်နှင့် အမှန်တိုင်းပြောရ သည်။

"အဲဒီပိုက်ဆံ ငါ့ကိုပေး..."

စက်ခုံနားလေးက စာရင်းစာအုပ်ကြားထဲက တစ်သောင်းတန်သုံးရွက် အား တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့်ပေးလိုက်ရသည်။ ဒေါ်မဒီကတော့ ထိုပိုက်ဆံ အားယူကာ အိမ်ပေါ်ပင် မတက်အားပဲ ဖဲဝိုင်းသို့ ပြန်သွားရန်ပြင်သည်။

မူးယစ်ဆေးသမား ယမ်းထသလို ဒေါ်မဒီတစ်ယောက်လည်း တစ်နေ့မှ ဖဲ မရိုက်ရရင်မနေနိုင်ပါ။ ရှိသည့်ပိုက်ဆံအားယူကာ Devilကာစီနိုအား သွား ရန်ပြင်သည်။ အရင်ကတည်းက လူကုံထံအသိုင်းအဝိုင်းမှာ နေခဲ့သော ကြောင့် အရင်အတိတ်က အမူအကျင့်ဆိုးတွေကို မပြောင်းလဲနိုင်စွာ လောင်းကစားနောက် တကောက်ကောက်လိုက်မိသည်။

Devil Carcino

လောင်းကစားမျိုးစုံလင်စွာနှင့် အထူးခန်းထဲက ဖဲဝိုင်းကတော့ အရှိန် တက်စွာ...။ တစ်စတစ်စ ပုံအောလာတဲ့ ငွေပုံတွေအား ကြည့်ရင်း ဒေါ်မဒီ တံတွေးမျိုးချမိသည်။

နှစ်ပွဲမကရှုံးနေသောကြောင့် ကာစီနိုမှာ တင်သည့်အကြွေးက ပိုမိုများပြားလာသည်။

လက်ထဲမှာလည်း ပိုက်ဆံအိတ်အခွံက လွဲလျှင် တစ်ခုမှမရှိပေ...။ ဖုန်းပါမကျန် ရောင်းစားလိုက်သောကြောင့် လူမှာစိတ်ညစ်လာသည်။ အသိမိတ်ဆွေများနှင့် ကစားသောကြောင့် ဝိုင်းထဲက ချက်ချင်းထွက်ဖို့ မလွယ် ပေါင်နှံစရာမရှိတဲ့အဆုံး ဒေါ်မဒီကြားထားသည့် သတင်းအတိုင်း ဝိုင်းထောင့်က ရပ်စောင့်နေသော ဝိတ်တာကောင်လေးအား ခေါ်လိုက်သည်။

ရိုး စက်ထိုင်နေရင်း တိုင်လုံးပေါ်က နာရီအား ခဏခဏမော့ကြည့်သည်။ ညဉ့်နက်သည့်အချိန်ဟု ပြောရမလား ညဆယ့်တစ်နာရီပင်ကျော်နေသည်။ ပျိုမဒီကလည်း သူ့ရဲ့များပြားလှသော ရည်းစားအတွဲတွေထဲက တစ်ယောက်က နေ့လယ်က မာစီးဒီးကားတစ်စီးနှင့် လာခေါ်သွားသည်။

တိုတိုတိုနန့်နှင့် ပျိုကတော့ ခေတ်ရှေးပြေးလွန်းကာ ခုချိန်လောက်ဆို နိုက်ကလပ်မှာ ကဲနေတုန်းဖြစ်လိမ့်မည်။ မိထွေးဖြစ်သူကလည်း အမြဲလိုလို သန်းခေါင်ကျော်မှပြန်လာသည်။ မိတာမရသည့် ရိုးတို့အိမ်လေးထဲ ဘက်ထရီနှင့်သွင်းထားသော မီးသီးတွေက အလင်းရောင် ကောင်းကောင်းကို မပေးနိုင်ပါ...။ တစ်နေကုန်ပင်ပန်းမှုကြောင့် သန်းဝေနေတဲ့ ရိုး အိမ်ရှေ့တံခါးကိုသာ မျှော်ကြည့်နေရင်း ချုပ်လက်စအထည်တွေအား လက်စသတ်ကာ သိမ်းနေသည်။

"ဟော ... မေမေပြန်လာပြီလား"

"ဟင်"

"ရှင်... ရှင်တို့ဘယ်သူတွေလဲ..."

သူစိမ်းယောက်ျားသုံးယောက်လောက် ရိုးတို့အိမ်ထဲသို့ တံခါးမရှိ ဓားမရှိ ဝင်လာသောကြောင့် အပျိုလေးပီပီ ကြောက်လန့်ကာ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ ပင် တုန်လာသည်။ သို့သော် သူမကြောက်လန့်မှုက မကြာလိုက်ပါ...။ စိမ်း ညှိသောအနံ့နှင့်အတူ သူမမျက်နှာအား ပဝါတစ်ခုနှင့် ပိတ်လိုက်တော့ လောကကြီးနှင့် အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားသည်။ ရိုး ရိုးအစွာ မသိလိုက် တာက သူမအတွက် ကံကြမ္မာဆိုးကြီးကို ယူဆောင်လာတာက သူမ အားကိုးတောင့်တနေသည့် သူမမိထွေးကိုယ်တိုင် ဆိုတာကိုပင်...။
